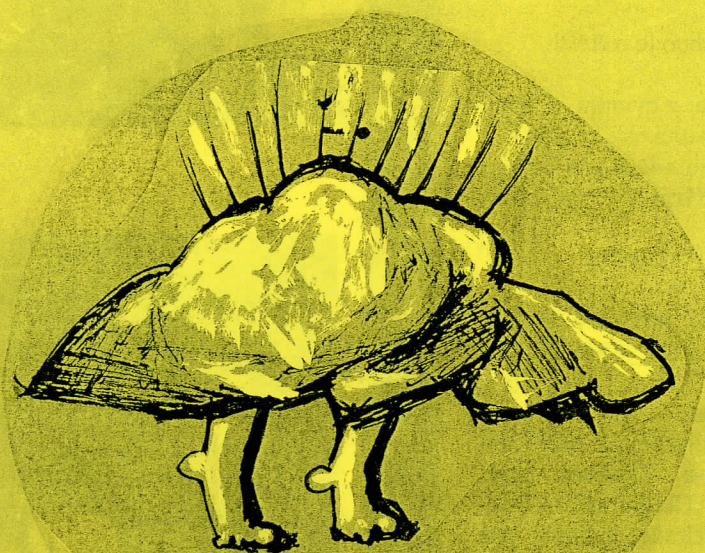

WOLKROVY PROSTE NOWINY

VIZ DĀREK

ZLATĚČÍSLO

W/P 46

1

Co je nového

Rabíni chystají ve Špalíčku poetický nášup

Dvorek mezi dvěma protilehlými domy, které v bývalém prostějovském ghettu zrekonstruovalo Muzeum Prostějovska, se zítra vůbec poprvé otevře veřejnosti. Objekt, který prochází poslední fází obnovy, oživí prostějovská skupina Létající rabín, zaměřená na židovskou hudbu. Muzikanti, kteří před několika dny pokřtili svoje první „cédéčko“ budou vyhrávat od 10 hodin. Program nazvaný ...poetický nášup... je volným obohacením tradičního Poetického jarmarku, kterým na náměstí před radnicí téhož dne vyvrcholí 46. ročník Wolkrova Prostějova. „Obnova domů ve Špalíčku sice ještě není zcela dokončená, přesto chceme lidem umožnit, aby si objekt mohli omrknout,“ uvedl ředitel Muzea Prostějovska Václav Hruška s tím, že atriový prostor je velmi inspirativní a je doslova předurčený pro komorní hudební, literární či divadelní pořady. (eze)

Rozhovor:

První recitační den nás zaujal ve II. kategorii interpret Jan Konečný z Prahy, který přednesl text ruského herce a autora Jevgenije Griškovce. Předvedl zkrátka něco jiného než ostatní, a proto jsme se rozhodly, že se na něj vrhneme a zasypeme ho otázkami. No, tak úplně jsme ho nezasypaly... Bylo to jeho první interwiev a naše taky... Ale nakonec jsme si výborně popovídali a chvílemi nebylo poznat, kdo s kým dělá rozhovor.

Tvoje vystoupení byla spíš herecká etuda, než recitace.

No, vždyť to bylo k přijímačkám na DAMU.

A dostal ses?

Dostal, ale bylo to o štěstí, všechno je o štěstí.

Jak si na ten text přišel?

Poradila mi ho moje učitelka z gymplu. Chodil jsem k ní asi čtyři roky do dramatického kroužku.

Viděl jsi představení Jak jsem snědl psa autora textu Jevgenije Griškovce? Hrál v Praze a na festivalu Divadlo v Plzni.

Ne. A mrzí mě to, protože se mi ta hra líbí.

A kdo tě připravoval?

Nina Martínková (porotkyně III. kategorie na WP, pozn. red.), já jsem jí vlastně ještě nestačil poděkovat, tak touhle cestou.

Vždycky jsi chtěl dělat divadlo?

Ne, já jsem chtěl být mozkovej chirurg. Měl jsem pocit, že to má budoucnost. Dokonce jsem maturoval z biologie a chemie. Hrozně mě to baví, hlásil jsem se i na farmacii do Hradce Králové. Ale pak už jsem tam nešel, i když rodiče by asi byli radši.

Herectví nemá s medicínou moc společného...

Já jsem zjistil, že mi to dává víc. Asi jsem spíš exhibicionista.

Čím se zabýváš kromě divadla?

Teď už ničím, teď jenom slavím, mám po maturitě. Zpíval jsem osm let v Bambini di Praga. Ale moc mě to nebralo. A jezdím na prkně (snowboard, pozn. red.).

Jaký je tvůj herecký idol, vzor?

Mám rád Borise Rösnera. Toho jsem měl v komisi u přijímaček. Hrozně mi pomoh'. Zase velký štěstí.

Sníš o nějaké konkrétní roli, kterou by sis chtěl zahrát?

To asi ne, ale chtěl bych zkusit divadlo jednoho herce. Takže asi opravdu exhibicionista. To herec musí být.

Kateřina Drozdová, Lenka Baránková

Úvodník

Jdeš tudy prvně sám
se srdcem churavým
a proto se ti zdá,
že trpíš světem vším,

a zatím jsi to ty,
jen ty z části jen,
jenž hořem soukromým jsi
kdesi poraněn.

Staň u zdi nádraží a poslyš vlaků hvízd
jež vezou do světa lásku
a nenávisť,

a do všech usedni
a slavnou silou hnán
se z místa bolesti
rozjedeš do všech stran.

Po světě širokém,
jenž nezná modřin tvých,
zápase v závratích a ranách
propastných.

Své srdce přemoz tu,
neb nejsi srdce jen,
tím, čím chceš zvítězit,
- sám nebuď poražen

a přemoz bolest svou
a nepřezvykuj jí,
bys stále v boji byl,
a nikdy po boji.

Jiří Wolker

Program

POETICKÝ JARMARK

9:00 - 12:00 hodin
nám. T.G.Masaryka

VIVAT DIXIELAND - soubor ZUŠ V.Ambrose v Prostějově

DIVADLO Z PŮDY, Klášter Hradiště nad Jizerou
uvádí veselé, poučné i hrůzostrašné jarmareční písně

DOMINO Olomouc - folková skupina

10:00
Špalíček
(Uprkova ul.)

LÉTAJÍCÍ RABIN

koncert prostějovské klezmer skupiny
(festivalový off-off program)

11:00 hodin
kino METRO

Mimořádná filmová projekce !!!

Bavili jste se ? Soutěžili jste ? Sledovali jste divadelní
představení ? Dobrá. Teď Vás budou bolet ruce a možná i
bránice, protože

Hrajeme film **KARHANOVA PARTA (1951)**

Duševní přípravu na silný zážitek necháme na Vás, fyzickou
kondici podpoříme prostřednictvím tradičního koblížkového
routu před zahájením projekce.

Podval

Nikde v tomto čísle
nenajdete zmínku o
tom, že včerejší
básně v rubrice
Porotci se představují
napsal Standa Rubáš.

Hra. Uprostřed

Hubička. Na konci.

VÝSLEDKY

I. kategorie

TITUL LAUREÁT WP 2003

- **Kateřina Krejčová** (České Budějovice)

ČESTNÁ UZNÁNÍ

- **Julie Goetzová** (Hrdějovice) - za interpretaci lidového textu ze 17. století „Monolog jeptišky“

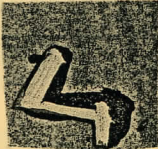
- **Aneta Dorazilová** (Olomouc) - za interpretaci básně Jaquese Préverta „Zvuky noci“

II. kategorie

TITUL LAUREÁT WP 2003

- **Jan Kohoutek** (Prostějov)

- **Jan Konečný** (Praha)

ZVLÁŠTNÍ CENA POROTY

- **Bohdan Bláhovec** (Plzeň) – za silné a přesvědčivé sdělení osobního prožitku literárního díla a vystižení stylu autora v obou soutěžních textech (William Saroyan „Tracyho tygr“, Alan Ginsberg „Ameriko“), navzdory technickým handicapům

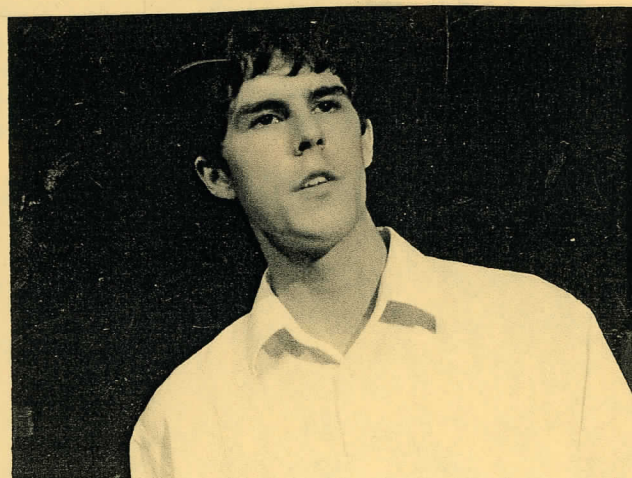
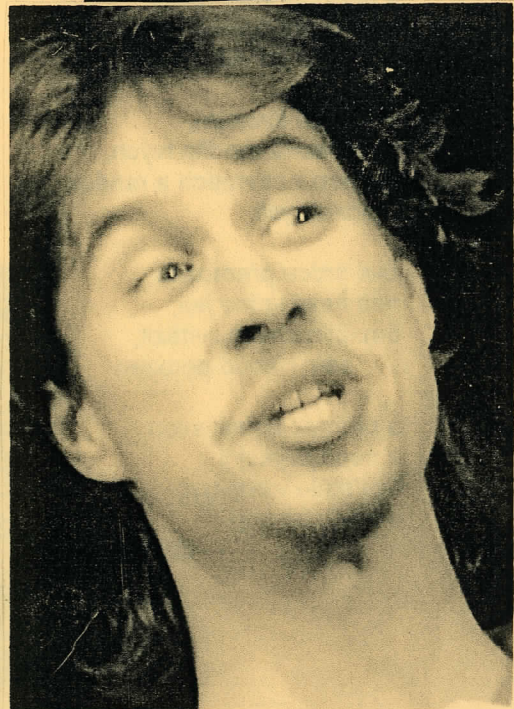
ČESTNÁ UZNÁNÍ

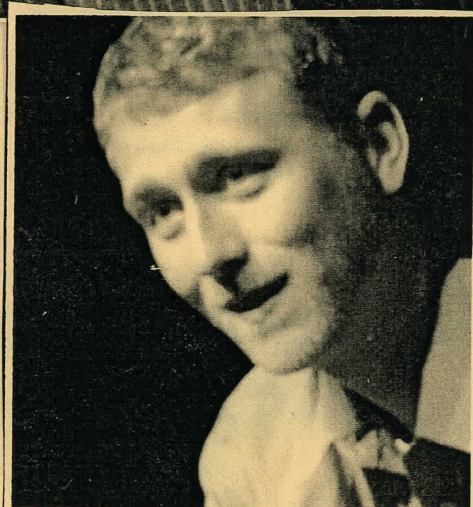
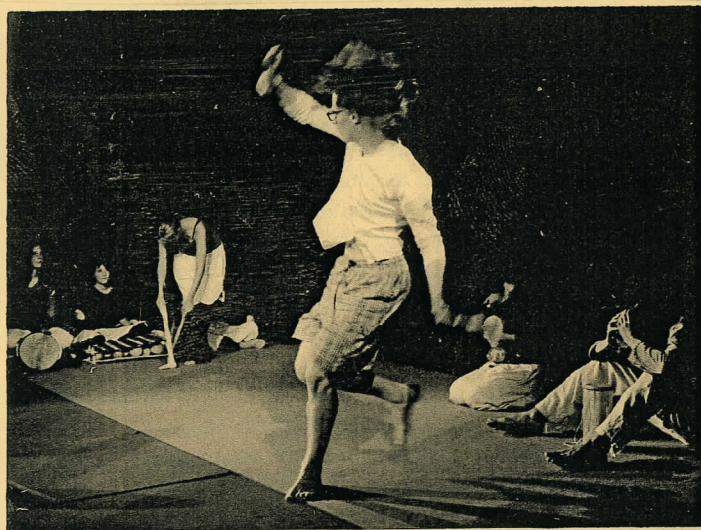
- **Miroslava Venclová** (Pomezí)
- za přednes obou textů (Vladislav Vančura „Markéta Lazarová“, Gerhard Rühm „Toileta“)

- **Zdeněk Pecha** (Hradec Králové) - za přednes Wernischových „Tahit'ane“

- **Barbora Chybová** (Svitavy) - za úryvek z Dykova „Krysaře“

- **Monika Bryšová** (Plzeň) – za přednes textu Franze Kafky „Most“

III. kategorie

TITUL LAUREÁT WP 2003
- Dana Kachlíková (Vyškov)

- Aleš Kubík (Brno)

ČESTNÁ UZNÁNÍ

- Lukáš Tvrďoch (Vyškov) – za vyrovnaný výkon
v obou kolech

- Ivana Uhlíková (Kolín) - za vyrovnaný výkon v obou
kolech

Divadla poezie

CENA POROTY s nominací na Jiráskův Hronov
- De Facto Mimo Jihlava za inscenaci textu Karla
Hynka "Inu, mládí je mládí"

ČESTNÉ UZNÁNÍ

- ZUŠ Olomouc – Žerotín za osobité jevištní ztvárnění
poetiky Ernsta Jandla

CENA DIVÁKA

- De Facto Mimo Jihlava

I. KATEGORIE

Mám napsat hodnocení 1. kategorie recitátorů sólistů. Nereptám – vím, že to patří k povinnostem šéfa lektorské party. Ale trpím, neboť tápu. Tápu ve své mysli, v příliš čerstvé změti dojmů, pocitů, zážitků. Hledám cestu, jak začít psát o ... o TÁPÁNÍ! Jasně! To je to správné slovo! Můj převládající dojem z letošních účastníků 1. kategorie je tápání. Jako by se letos s plnou silou u nich projevil tento přirozený rys věku kolem šestnácti. Už pár let se přece necítí být dětmi, ale teprve teď začínají tušit, že dospělost je nevyhnutelný úděl. A tak tápou. Tápou sami v sobě, ve svých probouzejících se emocích, tápou ve světě kolem sebe, v jeho reakcích na ně, kterým často nerozumí. Raději se schovávají za hradbu slov, za chlapácká či koketní gesta, za povrchní smích či masku naivoty. Bůh ví, co si vlastně o nás divácích myslí, když stojí před námi ve světle reflektorů. Mnoho jsme se toho většinou nedozvěděli...

Jakási nejistota byla cítit už z výběru textů – absurdita, ironický škleb, šaškovská čepice a hlavně ať je to krátké, ať nemusím moc s kůží na trh. Výsledkem jsou rozpaky na jedné i druhé straně. A když se přece jen stane, že volbu textu vedla spontánní potřeba sebereflexe, pak je pro jistotu předkládán s jakýmsi odtažitým odstupem – hádej diváku, jestli je to o mně nebo ne. Jako lektoru by mi ještě patřilo zmínit se o práci s metaforou, veršem, rytmem, dynamikou stavby výkonu atd., ale ono moc není o čem, když tak často základní nezodpovězenou otázkou zůstává, proč vlastně ten člověk na mě mluví, co mi chce říct?

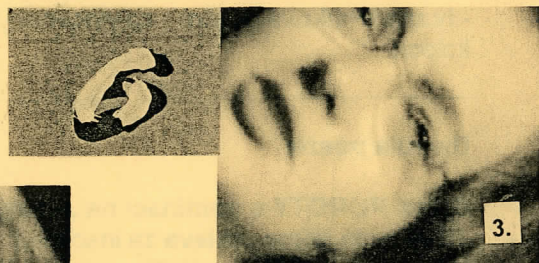
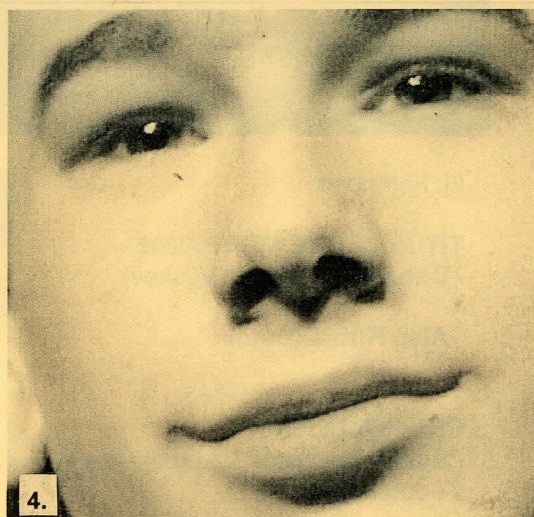
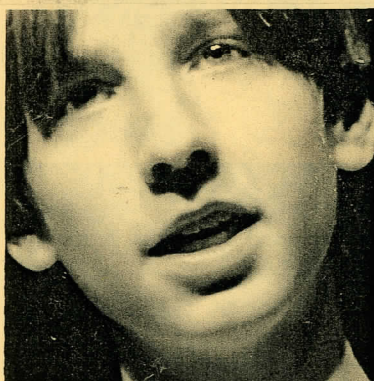
Budiž tedy pojmenováni ti, kteří se z převládajícího dojmu z letošní 1. kategorie přece jen vymkli:

Kateřina Krejčová, hloubavě upřímná v Tarkovského Stromu Johanky z Arcu a precizně ironická v Charmsově Padání. Julie Goetzová, citově strhující v Monologu jeptišky i sama sebe nakonec zradivší v Millerově Obratníku Raka. Aneta Dorazilová, spontánně otevřená v Prévertových Zvucích noci.

Zmínka budiž ještě věnována Veronice Bradové, jež se v Holubově Trápení bezpochyby dobře rozeběhla, byť nedoskočila. Kateřině Mařátkové, statečně bojující v O'Henryho Harlémské tragédii. Radomíru Pivodovi, žonglujícímu se slovy v Suchého P.F. i Lence Schubertové, která nakonec přece jen v sobě objevila skrytou bestii v Nedokončeném deníku.

Ne, nenapsal jsem zrovna oslavný paján, ale být protivný je lektorovým úkolem. Už se na vás na všechny zase těším. Nevěříte?

Libor Vacek, předseda poroty 1. kategorie

1. Milan Novotný
2. Tereza Lexová
3. Tereza Kollárová
4. Milan Hajn
5. Lucie Romanová
6. Barbora Poštová
7. Veronika Bradová
8. Zuzana Kokešová
9. Kateřina Mařátková
10. Jiří Kraus

II. KATEGORIE

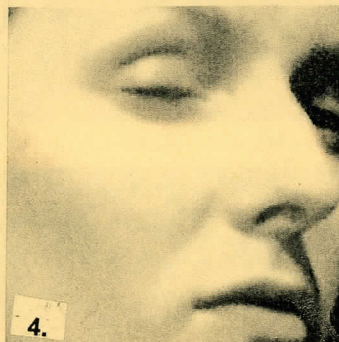
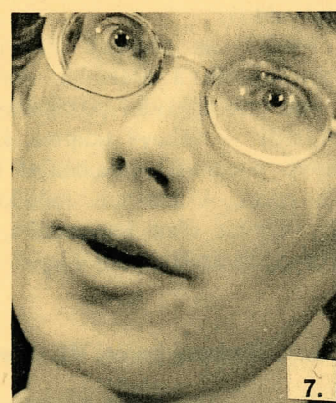
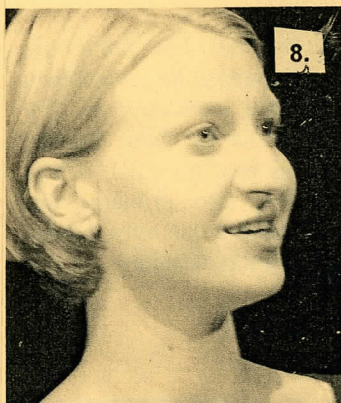
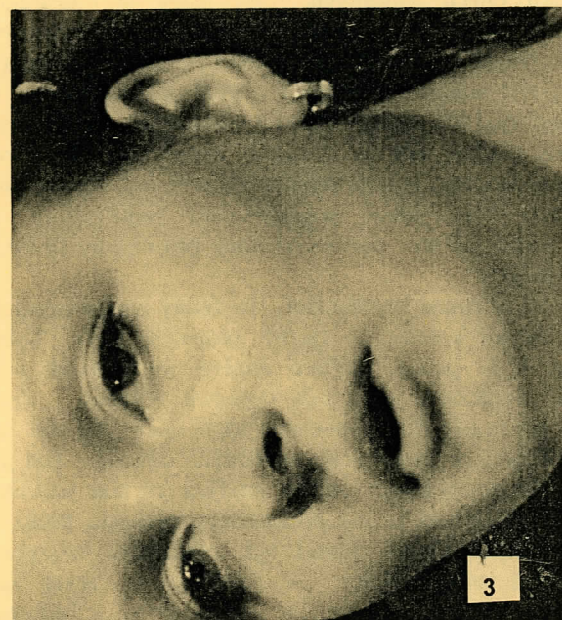
Druhá věková kategorie sólistů letos rozhodně nebyla nudná. Představilo se celkem 28 přednášečů, 19 dívek a 9 mladých mužů. Ve dvou kolech jsme 23x slyšeli prózu, z níž, jak bývá v kraji poslední léta zvykem, bylo 7 textů humorných. O celkem slušné, byť nikoli neproblematické, úrodě svědčí i to, že porota udělila dva tituly laureátů, jednu Zvláštní cenu poroty a čtyři čestná uznání. Ta ve třech případech za výkony, které si v prvním kole nakročily na – možná – vyšší ocenění, ale druhý den přehlídky naděje nepotvrdil.

Frekventované přednesy prózy, zvláště ty humorné, sice měly odezvu diváků, ale ti mnohdy přednášečům jaksi předem odpouštěli, že ulpívají na detailech a postrádají cit pro vypravěčský tah. A to i v případech, kdy bylo možné zaznamenat jisté úsilí o výstavbu, šla však po jednotlivostech a to, co se pak mnohdy nedostavilo, byla ve Zpravodaji WP často připomínaná Slečna Pointa. Pečlivě připraveným výkonům sem tam chyběla lehkost a nadhled, písňovým textům náznak rytmu, který je zaklet už v jejich struktuře. Jistěže takzvané civilní projevy občas působily spíš ledabyle než uvolněně a porota měla někdy pocit, že při hledání osobního postoje, originálního sdělení by potřebovala kouzelnou lupu. A ještě by se dalo pokračovat až po stále připomínané a dnes už téměř jako vzácnost se vyskytující důrazy na předložku, nebo naopak problémy se sykavkami, z nichž mnohé by možná vyřešila dnes módní rovnátka. Ale nechme toho, mnohé lze jistě přičíst na vrub menší zkušenosti, jiné třeba přehlídkové trémě. A přece jen i ve sporných výkonech se zableskla místa, která zaujala, potěšila a naznačila vlastní zážitek i radost ze sdělování.

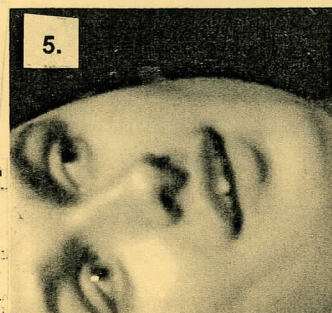
Za

porotu 2. kategorie Vítězslava Šrámková

PS. Otevření opony a tím prostoru, v němž se recituje, hlasům i pocitu přednášečů pomohlo. (Říká Lenka Fišerová a ta tomu rozumí.)

1. Jana Trojanová
2. Jan Kohoutek
3. Kateřina Pánková
4. Hedvika Šolcová
5. Markéta Burešová
6. Barbora Chybová
7. Vojtěch Hanák
8. Olga Novotná

Do 3. kategorie bylo z krajských kol nominováno 16 recitátorů. Protože se tři recitátorky nedostavily, vyslechli jsme pouze 13 interpretů.

Zvláštností letošního ročníku se stal fakt, že na straně jedné stálo několik velmi dobrých výkonů, které také získaly ocenění, zatímco jejich vzdálený protipól tvořila vystoupení, jichž bylo zhruba stejně tolik jako oněch úspěšných, ale nelze je charakterizovat ani eufemistickým výrazem „průměrná“. Jestliže čtyři interpretační výkony postavila porota na nejvyšší příčky pomyslného žebříčku, pak přibližně stejný počet recitačních pokusů se ocitl na jeho šprušli nejnižší, ne-li spíše pod ní. Při těchto velmi polemických přednesech se člověk neubrání otázce, zda je skutečně nutné, aby do národní soutěže postoupily výkony, jejichž problematičnost musela být jasně patrná již v krajském kole. Mezi popisovanými protilehlými vystoupeními zůstalo místo asi pro pět interpretací, pro něž by se hodilo označení „slušný průměr“.

Je příjemné konstatovat, že žádný z problematických výkonů netkvěl svými kořeny ve špatně zvoleném textu. Vybrané textové předlohy byly pestré, některé značně myšlenkově i interpretačně náročné, v několika případech dokonce objevné. Zjednodušíme-li důvody, proč se je vždy nepodařilo sdělit odpovídajícím způsobem, pak to bylo zřejmě ze dvou zcela rozličných důvodů. Ten první spočíval v tom, že recitátorova vnitřní analýza zůstala natolik „interní“ a výsostně subjektivní, že se k posluchači nepřenesla, takže v myšlenkové struktuře tápal. Druhý důvod byl jednodušší: interpretovi chyběla základní recitační výbava a dopouštěl se zcela začátečnických prohřešků – nedokázal pracovat s tempem ani s běžnou modulací a frázováním věty (verše). K tomu se obvykle přidávaly i velmi hrubé prohřešky v dikci.

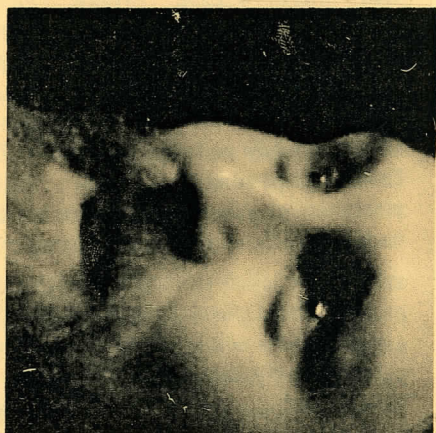
Tvrdí-li se tradičně, že přednes by měl být především vyjádřením názoru a sdělením vlastního stanoviska ke zvolenému tématu, pak tyto základní požadavky očekáváme především ve třetí kategorii, tedy ve věkové skupině, která by měla být zcela logicky myšlenkově, pocitově, emocionálně i životními prožitky dál, než je kategorie první. V letošním ročníku se sice tuto primární tezi nepodařilo naplnit všem interpretům, ale na straně druhé byly výkony oceněných i těch, kteří zůstali v jejich závěsu, velmi potěšitelné.

Ivan Němec, předseda poroty III. kategorie

III. KATEGORIE

Lukáš Tvrďoch

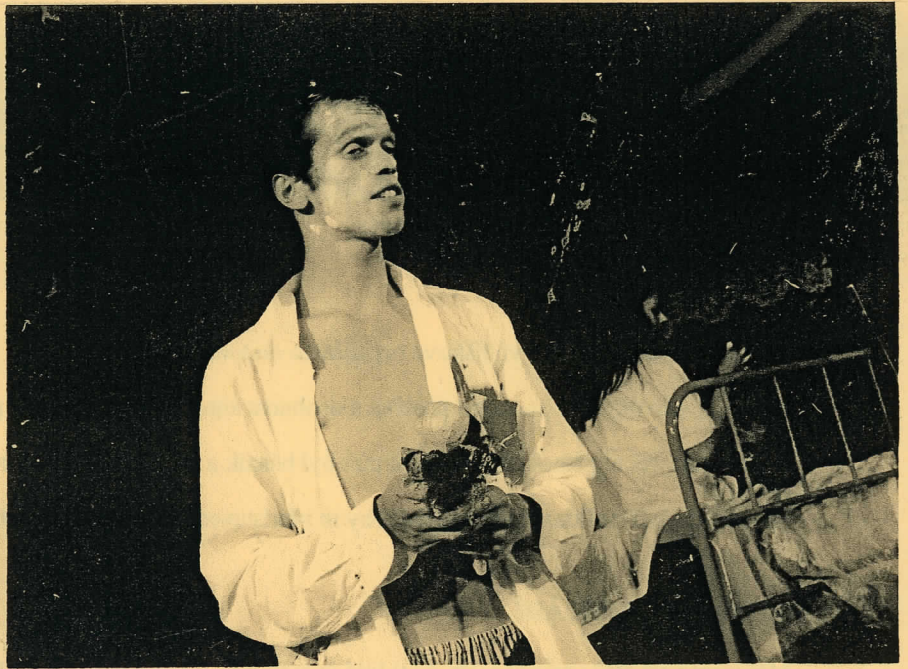
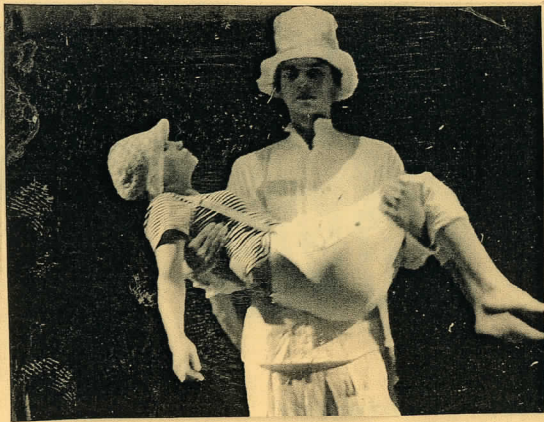
Radim Štěp.

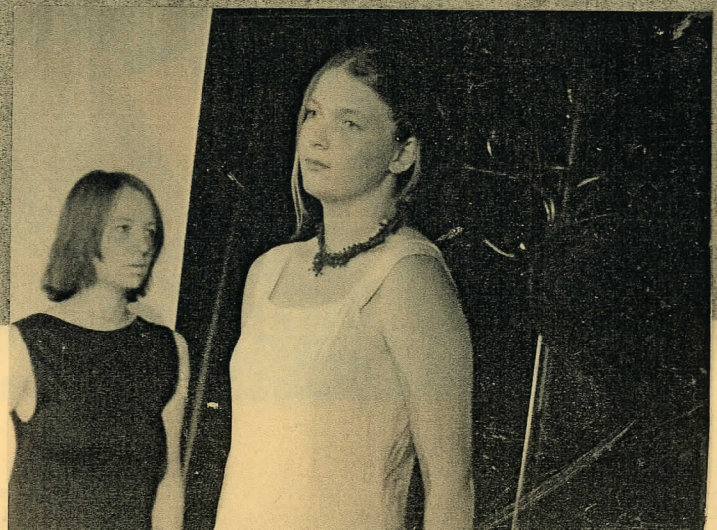
Lucie Vinšová

Aleš Kubík

soubory

... NA KUS ŘEČI

10.

FRAGMENTY Z PÁTEČNÍ DISKUSE

VESEL U VESEL

- Neměl jsem pocit nějaké vnějškové organizace /Radovan Lipus/
- Je to opravdu důležité pochopit poetiku a osobnost autora. To se souboru podařilo. /Alena Zemančíková/
- Já jsem tam čekal příběh. A najednou tam byl básník a dal tomu těžkou prdel. /divák z Hradce/
- Jako by chyběl trochu vnitřní tah, jako by to představení ztrácelo tempo. /Radovan Lipus/

INU MLÁDÍ JE MLÁDÍ

- Měl jsem naprosté vědomí toho, že ti lidé jsou tu tady a teď a je to opravdu jejich příběh. /Radovan Lipus/
- Vřelý dík i za váš program k inscenaci. /Mirek Kovářik/
- Hynek je ta sugestivní obrana poezie, která v 50. letech tak hluboko poklesla (až k olizování řitě komunistickým potentátům). Inscenovat Hynka je určitá satisfakce. Toto vyžadujte na svých učitelích. A když vám to neřeknou, já bych s nima klidně pohrdal. /Mirek Kovářik/

..... a také bylo řečeno:

- Příběh je v divadle poezie jen jednou z možností. /Radovan Lipus/
- To je největší surrealistický čin – rozpustit surrealistickou skupinu. /Mirek Kovářik/
- Křičel, prskal, prděl, hrozně křičel, ale furt se bubnovalo. /Hana Kofránková o vystoupení Ernsta Jandla /
- To, co máte na nohou, jsou boty. A já vám řeknu jedno veliké tajemství. Ty boty se dají nosit i na jevišti. /Marek Pivovar/
- Přes veškerou rozdílnost letošních představení bylo ve všech téma nesmělého sblížování, nějakých prvních doteků kluků a holek. /Radovan Lipus/

VAŠE REDAKCE

PETRA KOSOVÁ, RENATA VORDOVÁ, ŠTĚPÁNKA BLÁHOVCOVÁ, JÁRA FIDRMUC, DANA
PAVLÍKOVÁ, JAN ANDERLE, BOB PACHOLÍK
A POROTCI A VŠICHNI PŘÍTOMNÍ STUDENTI GYMNÁZIA FRANTIŠKA KŘÍŽÍKA – PLZEŇ

